

~~Specie et genere animalium~~
~~et de locis animalium~~

THESAVRVS
POLITICORVM
APHORISMORVM,

IN QVO
PRINCIPVM, CONSILIARIORVM,
Aulicorum institutio propriè continetur:

VNA CVM EXEMPLIS OMNIS ÆVI:
QVIBVS INSERTÆ NOTÆ. SIVE ETIAM
Monica; quæ singula singulis Aphorismis non minus venustè, quam
opportunè respondent.

DIVISVS IN LIBROS SEX.

AUCTORE

IOANNE à CHOKIER PATRITIO LEODIENS.

I. V. Doctore.

Adiunguntur eiusdem Notæ, sine Dissertationes
IN ONOSANDRI STRATEGICVM, DISCIPLINAM MILITAREM
spectantes. Itemq. Apologicus contra Andream HEIDEMANNUM Northusianum
Cheruscum, qui malafide Aphorismos holce Politicos Germanicos
interpretatus est.

Editio iuxta Romanam ultima auctior & correctior.

UNIVERSITARIA
SALAMANCA

de la Libreria R.
de la Comp. dedicada
a Salamanca.

Apud IOANNEM KINCKIVM sub Monocerote.
Anno M. DC. XXV.

SPECIMEN CANDORIS HEIDEMANNI

Id est

DETECTIO EIVS MALÆ FIDEI ET CALVMNIARVM
non paucarum è plurimis quas interpretationi Germanice sex Librorum The-
saui Politicorum Aphorismorum IO ANNIS à CHOKIER Canonici
& Vicarij Leodiensis, insetuit.

C R I P S E R A M ante aliquot lustri libros sex Politicorum Aphorismorum, quos S.D.N. Paolo V. Pontifici Maximo praesens presenti in Urbe nuncupauit. Quis libri, siue quod preferrent nomen, quo nullum est toto in orbe Christiano augustinus siue quod miscellanea ista scriptio palato hominum haud planè in eruditorum arrideret, identidem prælo mandati sunt, idque iuxta editionem Romanam. Sed nescio quis Deus male mihi aduocatus, ut Poeta verbis yrar, hominem alias à me religiosu è Northusio excitauit, quia eundem factum meum, tantum non primogenitum non quia ethnam Latia veste, sed germanam sua, multis de suo additis, non paucis de meo truncatis, pluribus non ex fide redditis, multimodis fecerat, sed datum per orbem transmisit. Prefert quidem interpretis nomen, & quidem Heidemanni, id est ethnici. Si enim Christianus esset (quod nomen non prodit) utique existimationem meam non fugillaret, scripta mea non detruncaret, malignū & infidū interpretē non ageret. Te igitur cōpello Heidemanne, qui tibi auctor fuit, ut tu alienus ab orthodoxa fide, orthodoxyi librū in vulgarē tuam traduceres: lubentiam inquietus materia; sed haud scio, an id te mouerit, an potius ut ex qualcumque nostra lubricatione gratiam tibi apud utrosque tuos Principes pareres. Si ita, debuit st̄ ex fide omnia vertere, ut solent Interpretes synceroris nota; ast tu contra fecisti, & quem epistola tua libri in laudaras auctorem ob argumenti prestantiam, exemploram varietatem, & singularem (ut loqueris) mouendi viam, passim lancingas, detruncas, lacunas in illo facis, quae etiam passim exples conuictis, scommatibus, ne dicam prauis tuis dogmatibus. Sed qui sciam a quo anno audienda esse imperitis hominis conuicia, & ad honesta valenti contemnendum esse hanc contemptum, nolo retaliare; sed tantum sublestam tuam fidem, è scriptis meis (ut priro verbo yrar) auerruncare. Quippe non tam agis interpretem, quam Paraphrassem, idq, tuo quasi mire, sine meo sensu quem plerumq, non assequaris, sine pudore, siue verundia illius, quem alioquis scit. Vicarium Serenissimi FERDINANDI Electoris Coloniensis in Diœcesi sua Leodiensi, cuius etiam epistolam luminarem ad Paulum V. Pontificem Max. omittu. summa, in multis ingenti per fidia criminete adstricatum ostendis. Verum, videamus singula, dixito enim ostendam te talem, sed quod medio, quo dignus es.

Imprimis igitur collis epistolam ad Paulum V. Pontificem Max. cui alioqui idcirco dicendum opus censui, ut sciret postea me filium Rom. Ecclesie, me in illa vivere, & emori cupere. id quod

BEATISSIMO PATRI,
A: SVMMO CHRISTIANÆ
RELIGIONIS PRÆSVLI,
PAVLO QVINTO
PONI. MAX.

Ioannes à Chokier, Leodiensis I.C. F.

Si quanta in suam Rempublicam BEATISSIME PATER, mortales caritatem affecto esse decet, tanta contentione animi pro sua quisque facultate in ea factu operet, tanto certè calamitatibus rei humanæ non subjici, neque amplissima dominia alio ferri, sepius mutari, & converti plerumque cerneretur. Hinc, quibus longa Imperij vetustas insedit, optimè semper in eos affectus fuisse, suo qui labore, cura, studio, fide, vigilancia, aliquid in eam conseruent, non pauci Scriptores memorie prodiderunt. Atque de Romanis quidem ut alios omittam, legimus boni ciuibus splendida præmia, militibus donativa, bellicosis Imperatoribus tropæa publicè decreuisse; Principibus vero, qui domi, forisve Imperium quoquo modo ornarent, vel auxerant, non solum viri statuas erexisse, verum etiam mortui dini nos honores (librum quidem sensu) attribuisse, existimantes certum esse eis in cœlo debitum locum, ut Tullius loquitur, ubi beati tuo sempiterno stuerentur. Cum autem magnus inquit, etiam cuius actiones in seductu sunt, apertus sit campus, in quo ingenij vires pro Republ. exercere possit, non mediocrem palmam is mereri visus est multis, qui publica rei a nimum dum adhuc corporis sui inquisitos est, intendit, sed nititur etiam & contendit, ut post se quoque prouideat, atque profit. Quod cum ipse mecum tacitus per amara historiarum erras cogitarim, insidere coepit animo cupiditas pro facultatum mearum tenuitate. THESAVRVM aliquem, non quidem ex Arabum gazu, sed ex locupletissimo ciuilium APHORISMORVM emporio comparandi, ut que in diversis utriusque potissimum Lingua Actoribus in abdito iacebant ciuilia dicta & documenta, ea aliquando Reip. bono in lucem proferrem, adeoq; Principibus ipsis (unde salut Reip. pender) sine etiam Palatinis communicarem. ersuasum namque mibi erat, habituros istos, unde syncerum, rectum, subtile iudicium sibi efformarent, consulandi rationem ex facili caperent, non paenitendum in Aula lubrico vitam traduceverent, variaru deinde rerum cognitionem sibi assumerent: Illos autem, prater non pauca, nec ubi nisi obviae vniuersitatis

*
decreti

IOANNIS A CHOKIER
I. V. DOCT.

THE SAVRI PO.
LITICORVM APHO.
RISMORVM.

LIBER PRIMVS.

CAPVT L

Principem dat Deus, qui erga humanum genus vice sua fungitur: cui pro-
inde parere nos par est, velut Deo ipsi, unde
ei potestas data.

Plin. Paneg.

PRÆCLARE, ac vere testatur ingenii ac eloquentiae Prin-
ceps M. T. Cicero, iis libris, quos de Legibus scripsit, Nihil
tam aptum esse ad ius conditionemque naturæ, quam Imperium: sine
quo nec domus villa, nec ciuitas, nec gens, nec hominum vniuersum ge-
nus, stare, nec rerum natura omnis, nec ipse mundus potest. Ut enim
in vniuerso mundo, summus ille conditor Deus vniuersa
procurat, regitque in partibus animi mens, in membris autem cor; ita quoque
consequens est, vnum esse à Deo secundum virtute præstantem virum, qui v-
niuersæ multitudini præsit, eamque ex æquo gubernet. Cæteroquin omnia
sunt confusa necesse est, omnia dissidiis ac querelis plena; nulla denique erit us-
quam iuris & æqui ratio, nullus virtutis ac meritorum gradus: qua ex re, quis
non videat facillime consequi rerum ac hominum confusionem? Videlicet hoc
quondam Cæsar ille Iulius, qui aperte nec hic ambitiose scripsit: Naturam duas
necessarias res, easdemque salutares humano generi comparasse, ut alij cum imperio es-
sent, alij ei subiacerentur: nihilque esse, quod citra hac, neminimo quidem queat spatio lib. xi.
Apud Diem

A

Provi-

ONOSANDRI
STRATEGICVS.

siue

DE IMPERATORIS
INSTITUTIONE:

NOTIS, siue DISSERTATIONIBVS
IOANNIS A CHOKIER PATRICII LEO-
diculis L. V. Doctoris, illustratus.

ADDITAE IN EXTREMO OPERIS
varian tes Lectiones ex Codd. diversorum
M. SS. deprompta.

BENEVOLO LECTORI.

ON diu te morabor, benigne Lector. Habes quod vides Notas, & prout usus tulit Dissertationes ad Onosandri Strategicum, Philosophum Platonicum, quem non tam umbratibus studiis, quam virotum bellicosissimorum conuersatione delectatum fuisse, haud obscure ipse in Præfatione testatur, cum dicit, πάντα διὰ τέλος ἐργανέληλυθεν, et omnia que in hoc opere continentur, ab ipso rerum usum petita, nimirum à Romanis ducibus quorum ductu, & auspiciis gesta sunt quæcumque scriptis istis mandauit bellicæ rei documenta. Versionem sequuti sumus Nicolai Rigaltij, utriusque Linguae, nedum iuris peritissimi: paucis tamen exceptis, que in versione Latina sub obscura, Typographorum fortean incuria, nobis videbantur. Variantes Lectiones eiusdem ex diuersorum Codd. & nominatim Fed. Morelli, Æmiliique Porti de promptas, adiecimus, ne cuiusquam Lectoris animus forte adhæresceret in Artica illa, & antiqua Onosandri scriptione. Eam autem, ut Notis Militaribus, pro temporis & librorum in Urbe cœplia, exornarem, ex facili animū induxi: tum quod Στρατηγική partem sibi vindicant alteram disciplinæ Civilis, quam prioribus libris sex Politicorum Aphorismorum comprehendendi, tum quod ea à tali Auctore fabricata sint, ut eius consilia, hac maxime tempestate, putem bellicosissimis quibusque nequaquam aspernanda. Græcos Scriptores, quorum Auctoritatibus usi sumus, rarenter ipsorum lingua loqui fecimus: siue, quod exemplaribus Græcis plerumque destitueremur, siue, quod in hoc opere non magis opere id curandum fuit, quippe quod militaribus viris de Græca lingua non admodum sollicitis componeretur; siue denique, quod longum fuisset, iuxta ac tediumsum, integras nonnunquam paginas, ob utriusque linguae studium, implere unico rei militaris præcepto. Quo etiam factum est, ut populariter & remisso studio, hæc commentaria scripsimus, ad captum scilicet eorum, quibus ea potissimum lucubrabantur: gnasi peritiæ genus quoddam esse, vitare nonnunquam quod doctis placet, quibus si non omnia arrideant, erit, ut ipero, adhuc nonnihil, à quo non planissime abhorreant, nam sicut in bona segete, ut Varro scribit, nullum non spicum malum inuenias, ita & in mala aliquod bonum. Romæ pridie Non. Septembris, Anno M. DC. X.

ΟΝΟΣΑΝΔΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ.

ONOSANDRI
STRATEGICVS,

S1YR

DE IMPERATORIS INSTITUTIONE.

Interprete

NICOLAO RIGALTIO P.

*NOTIS, sive DISSERTATIONIBVS
IOANNIS a CHOKIER illustratus.*

Πρωταὶ μὲν λίγων, τὸν
καὶ γενέτικῶν, οὐ ἀλλοπεπλεύ-
ται αἱ καὶ γενεράκηαι επει-
τημένται από τοῖς φαντασί-
ι καὶ φύσιαι πεπλεύται αἱ πρώ-
ται, οἵ τε θεοὶ Θεοῖς οὐκ
τοις αὐτοῖς εργασταῖς, οὐκ
Κοῖτοι Οὐρανοῖς Γαμαῖσι, οὐ μελισταὶ Ρω-
μαῖσι τοῖς ταῖς συγκλητικαῖς φριξοκράτεοις
λελουγχῶσι, οὐ κατὰ τὰς τοῦ Σικελοῦ Καδ-
σιας Θεοῖς πιθανοτάταις, ταῖς τοις αἴτοις, οὐ
φρατιζοῦσαι εἰσενούσαις κροτμανθρώποις. Αλλά
το παύθει αἱ τέσσερες ἀλλαγὴς φρεσοῖς εἰπο-
ύειν οὐ περιγράψαι μέσονταν. Ανεψικαὶ δὲ πολύ-
τοις φυτοῖς τούταις τοῖς λόγοις, εὐχαὶ μεταποντισί,
φρατιζόσι, ἀλλὰ μελισταὶ τοῦδε λαβόμενοι.
Τὸν μὲν ἄμελον τῆς ψυχῆς, οὐ ποτὲ μέλος
καταρχούμενον, οὐρώντες, τοῦδε σὺ ιππότη μη
τοῦ καλλονὸς ἐργοῦντες πεπεμαρτυροῦσσες. Ότινι εἰ
οὐ τούτῳ τολμοῖς φαντάσαι εποδημούσι τὸν περ-
άγοντα ποιεῖσθαι, οὐ κατὰ τοῦτο οὐ κα-
θεῖσαν. Επειδὴ μέντος φρατιζοῦσας ποιεῖσθαι
μηλὸν υφαγόντες, ἀλλὰ οὐ φρατιζοῦσας τούτοις.

Quod virerunt equestrium aut Genitarii, aut pescatoriarum, aut etiam rusticarum, commentarios scriuerat, Apia & conuenientis prefatione eos alloquuntur, quos operum huiusmodi scunt esse studiosos. Rei vero militaris confidatio in spelioque tota, Quinte Verani, Romano-rum propria est: eorumq[ue] precipue Romanorū, qui senatoria, implissimāq[ue] opimatum auctoritate, ex Aug. Casari prudentia decorati, quicq[ue] Cōfulari, ac militari imperio armati, ornatisq[ue] sunt: sū propter singularem bellicā disciplinā etiā, chiu nō mediocritē ad sequuntur sunt peritū, cum propter exempla, au-toritatemq[ue] mato ī. Hanc e igitur militare traditio-ne illis precipue dedicauit, non si in expertis, aut infrequentibus militie culturibus: imo hac illorum scientia valde freat, qua rudes abducantur, Etiam reb. bene gestis glorioſos, secessere norūt, reb[us]q[ue] de rebus liceat entib[us] granſime fides et testimoniū exhibere posuit. Vnde & ſip[er] cīq[ue] annos rā fort[er] percoperit, his in commentariis a me rūnca animaduertit, illud quoq[ue] animo meo valde placuerit, quod nō solum militares conscripserim enarrationes,

VARIÆ LECTIONES TRIBVS ONOSANDRI MANVSS. CODD. COLLATIS EXCERPTÆ.

Hic litteris designantur Codices Manuſ.

V. M.	Veteres Membranæ vel, vetusta Micro-
C. M.	Id est, Codex Mediceus, ex Bibliotheca Regi-
L. R.	næ Catharinae.

Veteres Membranæ vel, vetusta Micro-	Veteres Membranæ vel, vetusta Micro-
cola.	cola.
Id est, Codex Mediceus, ex Bibliotheca Regi-	Id est, Codex Mediceus, ex Bibliotheca Regi-
næ Catharinae.	næ Catharinae.
Liber Recentior.	Liber Recentior.

PAGINA PRIMA.

Στρατηγος. Ita etiam legitur in Codice Mediceo: in libro recentiori, Στρατηγος. Vide Notas. Πρώτης. C. M. πρώτης Οὐδεποτι. L. R. Οὐδεποτι. Nulla huius mentio in versione Camerarij. Λελογχοτι. C. M. λογχοτι. Φθονος L. R. εφισι. Recte. Θερίκων. L. R. μερίκων. Vide Notas. Η τὸ μέρος L. R. ετ. μ.

Pagina 1. Εἰ δὲ δι. C. M. lacunam sic habet. εἰ δὲ δι. Τυμάνοις διωάκην καὶ δι ἵερας προσελεύονται, &c. Post riortamen lacuna repleta est: sed ab alia manu. Camerarius legillevideatur. εἰ δὲ δι Τυμάνοις διωάκην οὐ προσελεύονται. Nicol. Saguntinus ita vetterat: Sicas, que Romanis virtute, ac industria duce, fortissimaque praeclarare gefessi, &c. Vnde utramque Codicis Medicei lacunam implendam censeo: εἰ δι Ρυμανοῖς διωάκην καὶ δι ἵερας προσελεύονται. Τυμάνοις. Καὶ εἰ διωάκην. In libro recentiori deest δι. Από τοῦ ίδιου. Scribere ex L. R. εἰ προσελεύονται. Προπονος C. M. προσεπονημ. απογατεί L. R. corrupta scriptura, απογατεί. Εφύλαξαν το. C. M. & L. R. ερυλάξαντο, τεστε. Δικαιοιοικογνοι ποιητ. C. M. εἰ προσελεύονται. Πάτημα ποιησοντείλαστε. L. R. non leg. πατήσ.

Pag. 2. Αποτραπτούσιμος Θ. Que deinceps sequuntur usque ad eis πατήσιν. &c. de. iunt in C. M. Παραγέμμει Θ. L. R. παραγέμμει Θ. Απολίπει. L. R. λιπει. Τρεψομ. L. R. φερπομ. Υπεγρ. C. M. υπεγρ. Θ.

Pagin 4 Απροστο. L. R. εἰς την vera lectio. C. M. απόπτη Ηερόντη. C. M. απόπτη Παραγέμμει. L. R. πατήσια. Δι' απόπτης. L. R. παραγέμμει. Λύτρηστη. C. M. απόπτητητη. L. R. πούρη. Εξαρχεύσασθαι διωάκημα πρατηγῆ σφές πατησίδι. Βενιορ, & αυτοιοι scriptura εἰς L. R. Λιωάμηνα πρατηγῆ πούρης πρ. πα. σ. &c.

Pag. 5. Επίνειο μάρτιος θεος φαρ. C. M. ex μάρτιον φαρ. αριτιος ad mentem Onosandri: δι L. R. εἰ δι Επίνειος. L. R. επίνειοι, αρέσκοι. L. R. επίνειοι. Τοι διωάκην λέγειν. L. R. Στρατηγον διωάκην τοι διτίνδε. C. M. πολλοί Οὐδεποτι γένονται. Decet πίκαρ, in L. R. Χάρη. L. R. προσελεύονται λαβάνοι. Ο διτλάνθοι. L. R. σκέδει πλ. Ων τούχοι L. R. ει τούχοι. Οθολογιάτην. Ita etiam haber. L. R. C. M. ομολογιάτην. Εμ-ιδανδομ, οδολογιάτην. Τεττην. L. R. Ζεύτειται.

Pag. 6. Καταστάσιον. L. R. καταστάσιον. Αραιος. L. R. διεισιτης Παραγέμμει. L. R. πατήσια. Εκ Νοισ compendiatis in V. M. προσφ. Διεισιτης προσφ. L. R. πατησια την πούρη. Σφάνιοι πάτησι διεισιτης καὶ μη ίδιαι, &c. L. R. πατησια διεισιτης καὶ μη διεισιτης, &c. Προσφορά πούρη διεισιτης. Βενιορ lectio C. M. προσφορά μη δι πούτων σκέδεισι. Προσφορά. L. R. πατησια. Ταλαιπωρή προσφ. αβεστητο L. R. C. M. παλαισπότερον. Προμάντη. L. R. ορμίων. Προγέμμην L. R. πατησια.

Pagin 8. Διαρέπει. C. M. διαρέπει. Στρατηγος απαρχος, &c. C. M. στρατηγος ο απαρχος, ο απαρχος, ο πλεύσι Θ. Τη πατησια καὶ πατητητη, προ-